

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. XIII. Orationis qualitas & vtilitas: & quomodo cor sit recolligendum
intra se.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

DE ADHÆRENDO DEO LIB. 43
exinde in Iesu Christi intima & diuina
trahit, quàm amor Christi, quàm desi-
derium dulcedinis Christi, ad sentien-
dum, percipiendum, & degustandum
præsentiã diuinitatis Christi. Non
itaque aliud est quàm amoris vis, quæ
etiam animam de terris ad fastigia cæli
celsa perducit. Nec ad summam bea-
titudinem quis peruenire potest, nisi
amore & desiderio prouocante. Ipse et-
iam amor est vita animæ, vestis nuptia-
lis, & perfectio ipsius, in quo omnis lex
& Prophetæ, & Domini edictum pen-
det. Vnde Apostolus ad Romanos :
Plenitudo legis est dilectio. Et prima ad Rom. 13.
Timotheum: *Finis precepti est charitas.* 1. Tim. 1.

CAPVT XIII.

*Orationis qualitas & utilitas : &
quomodo cor sit recolligendum in-
tra se.*

PRÆTEREA, cùm ad hæc & ad quæ-
cumque alia bona omnino simus ex
nobis insufficientes, nec aliquid de no-
bis ipsi Domino Deo (à quo solo omne
bonum) exhibere possumus, quod non
sit

fit prius suum, solo vno excepto, quod
superest; quemadmodum ipse per se
benedicto suo ore etiam & exemplo
nos instruere dignatus est; vt videlicet
in omni casu & euentu ad ipsam ora-
tionem recurramus, sicut rei, miseri,
pauperes, mendici, infirmi, inopes, sub-
diti, serui, & filij, ac totaliter in nobis
ipsis desolati, humillima mentis pro-
stratione, in timore & amore, recollectè
& compositè, maturo, vero, nudoque
affectu erubescentiæ, cum magnitudi-
ne desiderij & ardore, necnon in gemitu
cordis, & simplicitate & sinceritate
mentis, supplicemus & exponamus ipsi
plena cum fiducia vndique nobis im-
minentia pericula; ita dumtaxat, vt ex-
peditè, securè, & nudè nos ei totaliter
vsque ad vltimum fideliter committa-
mus, & offeramus, tamquam verè &
per omnia sui, nihil nobis ipsis reser-
uantes, vt impleatur in nobis illud
beati patris Isaac, qui loquitur de hac
ipsa oratione, dicens: Tunc erimus
vnum in Deo, & Dominus Deus erit
in nobis omnia in omnibus & solus,
quando illa sua perfecta dilectio, qua
prior ille nos dilexit, in nostri quoque
cordis

DE ADHÆRENDO DEO LIB. 45
cordis transferit affectum. Quod ita
fiet, cùm nobis omnis amor, omne de-
siderium, omne studium, omnis cona-
tus, denique omnis cogitatio nostra,
omneque quod videmus, loquimur,
quodque speramus, Deus erit; illaque
vnitas quæ nunc est. Patris cum Filio, &
Filij cum Patre, in nostrum fuerit sen-
sum mentemque transfusa: vt quem-
admodum ille nos sincera & pura at-
que indissolubili charitate diligit, nos
quoque ei perpetua & inseparabili di-
lectione iungamur; ita scilicet eidem
copulati, vt quidquid speramus, quid-
quid intelligimus, quidquid loquimur
& oramus, Deus sit. Hæc ergo intentio,
hic conatus, & finis spiritualis hominis
esse debet, vt imaginem futuræ beatitu-
dinis in hoc corruptibili corpore possi-
dere mereatur, & quodamodò arrham
illius cælestis beatitudinis & conuersa-
tionis & gloriæ incipiat in hoc sæculo
prægustare. Hic inquam finis totius
perfectionis est, vt eò vsque extenuata
mens ab omni situ carnali, ad spiritua-
lia quotidie sublimeretur, donec omnis
conuersatio, omnisque voluntas cor-
dis, vna & iugis efficiatur oratio.
Cumque

Cumque ita mens, deposita face terrena, ad Deum, in quo solo semper defixa debet esse intentio spiritualis hominis, respirauerit (cui ab illo summo bono vel parua separatio, mors præsens ac perniciosissimus interitus est credendus) præmissaque fuerit tranquillitate fundata, vel ab omnium carnalium passionum nexibus absoluta, & illi vni summoque bono tenacissima adhæserit intentione, Apostolicum illud implebit: *Sine intermissione orate, & in omni loco, leuantes puras manus, sine ira & disceptatione.* Hac enim puritate (si dici potest) sensu mentis absorpto, ac de terreno situ ad spiritualem siue angelicam similitudinem transformato, quidquid in se receperit, quidquid tractauerit, quidquid egerit, purissima atque sincerissima oratio erit. Hæc proinde si continuaueris indisruptè, quemadmodum vsque ab initio differuimus, erit tibi in tua introversione & recollectione iam facile ac promptum contemplari ac frui, sicut viuere in natura.

1. Theff. 5.

1. Tim. 2.